

**Chương 209: Orbis Class (2) - Reinhardt &
Lilka Aaron**
(Số từ: 4356)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

09:30 AM 28/04/2023

Ender Wilton sụp đổ thành đống đổ nát...

Kết quả của sự cố đó, thay vì trưởng thành, Ludwig suy sụp tinh thần.

Cho dù Ender có là một con quái vật đến mức nào, Ludwig cuối cùng vẫn giết một ai đó.

Ludwig đã báo cáo toàn bộ sự việc với Temple. Mặc dù không bị trừng phạt vì điều đó, nhưng cuối cùng anh ta đã bị chấn thương tâm lý do hành động giết người.

Vì vậy, Ludwig đã không ổn định tinh thần trong một thời gian khá dài, dẫn đến một khoảng thời gian trì trệ cho anh ấy cho đến khi anh ấy hồi phục.

Chỉ có một kết luận...

Tôi phải loại bỏ sự cố liên quan đến Ender Wilton để khiến Ludwig thậm chí còn mạnh hơn so với bản gốc. Như thế, anh sẽ không trì trệ vì sự suy sụp tinh thần mà anh phải chịu đựng.

'Tôi nên làm gì?'

Tôi chưa thể đưa ra bất kỳ biện pháp đối phó nào cho việc đó.

Tôi cần nghĩ về nó nhiều hơn một khi lý do tôi ở đó ngay từ đầu đã được giải quyết.

Đầu tiên tôi phải làm một số việc để lấy điểm thành tích để thử nghiệm. Tôi cũng đã xác định được Ender Wilton trông như thế nào.

*Vỗ tay!

Senpai đưa chúng tôi đến đó cười rạng rỡ, vỗ tay để thu hút sự chú ý của mọi người.

"Không sao đâu. Như mọi người thấy đây, tôi gọi các bạn đến đây không phải để mắng, mà vì chúng ta có khách. Đừng quá lo lắng."

—Một sinh viên năm tư vô danh...

Anh ấy không cho chúng tôi biết tên, nhưng anh ấy có vẻ là một người phi thường. Anh nói ngắn gọn, nhìn vào đám kouhai năm nhất đang đứng thành hai hàng, đông cứng vì sợ hãi.

"Lilka Aaron."

"1-A-5 Lilka Aaron!"

Ngay khi tên cô ấy được gọi, một người nào đó đã vỗ tay.

"Đi về phía trước."

"Rõ!"

Khi được gọi về phía trước, cô ấy ngay lập tức đứng dậy và lao về phía chúng tôi.

Họ đã làm gì trong nửa năm để biến những người đó đó thành lính? Đáng lẽ nhìn những người đó hành động như vậy tôi phải rùng mình, nhưng thay vào đó, tôi lại cảm thấy nổi da gà chạy khắp người khi thấy chúng được đào tạo bài bản như vậy.

—Orbis Class Năm nhất A-5 Lilka Aaron...

Cô ấy có mái tóc nâu và đôi mắt nâu.

Cô ấy cao khoảng 154 cm.

Cô ấy khá nhỏ.

'...Erich, cậu có bị cô ấy đánh mặc dù sự khác biệt về thể chất giữa hai người quá lớn không?'

Tất nhiên, nếu tôi so sánh mình với Ellen, có vẻ như vóc dáng của tôi tốt hơn, nhưng tôi vẫn bị đánh bại.

Nhưng không phải cô ấy hơi quá nhỏ sao?

Bầu không khí cô ấy tỏa ra khá gay gắt, nhưng điều đó chỉ khiến cô ấy có vẻ dễ thương.

“Tôi nghe nói rằng cô đã bắt nạt một sinh viên của Royal Class, vì vậy họ đã đến để trả thù.”

Đôi mắt của Lilka Aaron mở to trước những lời này. Tuy nhiên, ánh mắt của cô ấy không chuyển sang Erich.

“Có đúng vậy không?”

"Ồ, tôi có phải hỏi cô đến hai lần không?"

"KHÔNG! Đúng rồi!"

Nó có vẻ giống như một câu hỏi bình thường, nhưng những lời của sinh viên năm tư dường như có trọng lượng khác thường đối với họ.

"Tại sao cô làm vậy?"

Lúc đó, Lilka Aaron để mắt đến Erich. Cô ấy có vẻ lo lắng vì các senpai đột nhiên tập hợp họ ở đó, nhưng có một số cảm xúc rất rõ ràng khác có thể nhìn thấy trong mắt cô ấy.

—Khinh thường, hận thù, ghê tởm...

Và nhạo báng.

"Đằng kia là Erich de Lafaeri, Sinh viên năm nhất A-9 của Royal Class. Tên đó nói với tôi rằng, bởi vì sinh viên của Orbis Class không có tài năng, nên tất cả sinh viên của Royal Class cuối cùng sẽ bắt kịp. Tôi chỉ đang kiểm tra xem hắn ta đã bắt kịp chưa."

Bầu không khí lạnh lùng và điềm tĩnh về Lilka được bổ sung thêm bởi lời nói của cô ấy.

—Tài năng...

Từ đó là ngòi nổ của các sinh viên Orbis Class. Tôi có thể cảm thấy bầu không khí căng thẳng trong phòng huấn luyện chuyển sang giận dữ sau khi nghe những lời của Lilka Aaron.

Tôi đã biết rằng Erich đã nói điều gì đó dẫn đến hậu quả đó, nhưng bây giờ khi tôi ở đó, tôi nhận ra

ý nghĩa của nó nếu nó được kể lại trước mặt những kẻ ghét nghe những lời đó nhất.

Nếu bầu không khí bị biến thành một cuộc tấn công nào đó, Erich sẽ chết ngay tại chỗ.

"Oh, là như vậy...?"

Ngay cả senpai đã đưa chúng tôi đến đó dường như cũng bị từ chối bởi những lời đó. Anh liếc nhìn về phía Erich.

Anh nở một nụ cười tinh tế. Những cảm xúc mà anh ấy dường như cảm thấy khá khó đoán, nhưng dù sao đi nữa, những lời của Lilka Aaron đã thay đổi hoàn toàn tâm trạng.

"Được rồi. Aaron. Dù lý do là gì đi nữa, có vẻ như cô vẫn bắt nạt Erich, sinh viên của Royal Class, vì vậy một người bạn của Erich đã đến đây để trả thù cho hành vi bạo lực mà anh ta đã phải chịu khi làm người đại diện cho mình."

—Một người uỷ nhiệm...

Nghe những lời đó, tiếng cười nổ ra từ Orbis Class.

'Thật là một gã đáng thương.'

'Hắn đã nhờ một người bạn làm điều đó cho mình vì bản thân không thể tự làm bất cứ điều gì không? Tên đó chỉ gặp may mắn khi nhận được một số tài năng.'

Tiếng cười và sự nhạo báng lan rộng khắp khu vực và Erich dường như ngày càng nhỏ bé hơn trong bầu không khí đó.

“Cậu nói tên mình là Reinhardt phải không?”

“Đúng.”

“Có vẻ như cậu ta muốn trả thù cô, cô định làm gì?”

—Lilka Aaron...

Cô ấy nhìn tôi chăm chăm.

“Tôi có thể đối phó với anh chàng đó bao lâu nếu cậu ta muốn.”

Cô gái gật đầu với sự tự tin tràn ngập khuôn mặt, không phải vì Lilka để ý đến cách senpai nhìn mình. Do cả hai bên đều nhất trí về vấn đề này, senpai vui vẻ gật đầu.

“Được rồi. Vậy thì không có lý do gì để chờ đợi lâu hơn nữa.”

Anh ấy kéo Lilka Aaron và tôi đối mặt với nhau như thể cố gắng hòa giải tình hình.

“Mặc dù đây không phải là một cuộc đấu tay đôi, nhưng những trận chiến như thế này cần phải có thứ gì đó bị đe dọa, phải không? Reinhardt, cậu sẽ hứa gì nếu Aaron thắng?”

—Hứa...

Chà, tôi có thể hứa gì đây? Tôi chỉ ở đó với tư cách là người được ủy quyền để đối phó với một

số hành vi bất nạt, và sau đó tôi phải hứa một điều gì đó nếu tôi thua cuộc.

“Chà... Tôi không thực sự quan tâm nếu cậu nường hay xào cô gái đó. Tôi sẽ không báo cáo bất kỳ điều gì với giáo viên hay bất cứ điều gì.”

“Chà, tôi không nghĩ đây là những điều kiện đặc biệt đáng mong đợi, tuy nhiên... Aaron, Erich đã bao giờ chính thức xin lỗi vì đã xúc phạm bạn cùng lớp của mình và toàn thể Orbis Class chưa?”

“Không, cậu ấy không làm thế.”

“Vậy thì, nhân danh Royal Class, xin lỗi vì những lời xúc phạm đối với Orbis Class. Làm như thế thì sao?”

Senpai nghiêng đầu khi nói vậy.

“Tôi sẽ làm nếu có thể, nhưng tôi không nghĩ rằng mình có thể nói thay cho cả Royal Class. Nếu tôi là Hội trưởng hội học sinh thì có thể, nhưng tôi chỉ là sinh viên năm nhất thôi.”

Tôi không thể nói thay cho cả Royal Class, nhưng tôi chỉ có thể xin lỗi với tư cách là một trong những sinh viên của nó.

“Hừm, vậy sao? Vậy thì cả bốn người các bạn đã đến đây nên quỳ xuống chân thành xin lỗi vì những lời xúc phạm của Erich de Lafaeri. Thế nào?”

—Quỳ xuống...

Đập tan niềm kiêu hãnh của các sinh viên Royal Class—đó là điều mà Orbis Class mong muốn. Chà đập Royal Class, đứng trên nó.

Senpai đó có khác gì không?

Đôi mắt của Lilka Aaron sáng lên và Erich đã tan nát.

Tuy nhiên, ai đó đã xuất hiện để trả thù cho anh ta. Cô ấy dường như nghĩ rằng tôi đã đi vì tôi quá tự tin vào tài năng của mình. Vì vậy, cô ấy tin rằng, nếu cô ấy đánh bại tôi, rằng cô ấy sẽ thực sự vượt qua Royal Class?

Chúng tôi phải quỳ xuống nếu tôi thua.

“Hừm, còn một điều kiện nữa.”

Cậu sinh viên năm tư chỉ vào mình và cười toe toét.

“Nếu Lilka Aaron thua, tôi sẽ chịu trách nhiệm bằng cách quỳ xuống xin lỗi vì đã quản lý kouhai không tốt. Tất nhiên, tôi sẽ đảm bảo rằng Erich sẽ không bị bắt nạt nữa trong tương lai.”

Bầu không khí, vốn đã lên đến đỉnh điểm vì những lời trước đó của anh, lại đông cứng lại.

Thật là một kẻ mất trí.

Tôi đã không tưởng tượng mọi thứ sẽ trở nên tốt đẹp như vậy.

Anh ấy chắc chắn biết cách thuyết phục ai đó rằng người ta không bao giờ có thể thua cuộc dù thế nào đi chăng nữa.

—Lilka Aaron...

Có một cảm xúc nữa được thêm vào những cảm xúc mà tôi có thể thấy phản chiếu trong mắt cô ấy khi cô ấy chuẩn bị chiến đấu với tôi.

—Hoàn toàn sợ hãi.

Việc bị sỉ nhục do thất bại của chính mình là một vấn đề hoàn toàn khác so với việc để người khác chịu trách nhiệm về thất bại đó.

Orbis Class gần giống như quân đội.

Ở một nơi như thế, Lilka Aaron sẽ chiến đấu vì hành động của chính mình, nhưng cô ấy không đánh cược danh dự hay thể diện của mình mà là của senpai.

Nếu Lilka thắng trận đấu, cô ấy sẽ hoàn toàn giành chiến thắng trong Royal Class, vì vậy có một cảm giác công bằng nhất định về điều đó.

Nhưng nếu cô ấy thua thì sao?

Vì thất bại, senpai của cô sẽ phải quỳ gối trước một số sinh viên năm nhất kém xa anh ta, và thậm chí từ Royal Class trở lên.

Nếu đó là tất cả những gì sẽ xảy ra, nó sẽ vẫn ổn. Là một võ sĩ đã làm hoen ố danh tiếng của senpai, Lilka Aaron không biết senpai đó sẽ làm gì với

mình. Ngay cả khi năm tư đó không làm được gì, thì năm hai và ba chắc chắn sẽ không.

Họ sẽ chăm sóc mọi thứ sẽ xảy ra sau đó.

Nó có thể không kết thúc với một mình Lilka Aaron. Nó có thể kéo dài đến toàn bộ năm nhất của Orbis Class.

Anh chàng không cần phải nói với cô ấy “Đừng thua”.

'Nếu cô thua, tôi sẽ phải quỳ xuống.'

Năm tư vô danh đó không chỉ gieo rắc nỗi sợ hãi cho Lilka Aaron mà còn cho tất cả những thành viên năm nhất khác.

'Cô thà chết chứ không chịu thua.'

Đó là ý của anh ấy khi nói rằng anh ấy sẽ quỳ xuống.

Một hệ thống phân cấp chặt chẽ giữa senpai và kouhai—một hệ thống tương tự như hệ thống trong quân đội.

Sự vô lý của nó thậm chí còn khủng khiếp hơn hiệu quả mà nó nắm giữ.

Hệ thống bạo lực và ngớ ngẩn đó của Orbis Class là thứ đã khiến Ender Wilton bị hủy hoại và cuối cùng biến anh ta thành một con quái vật.

Khao khát sức mạnh và mặc cảm tự ti—Đó là những gì tôi đã viết ra để giải thích cho kết quả,

nhưng khi tận mắt chứng kiến, tôi cảm thấy nó thực sự khác rất nhiều.

Ender Wilton cũng sẽ phải chịu rất nhiều áp lực bởi các senpai của mình vì anh ấy ở vị trí cuối cùng. Đánh giá theo bầu không khí, chắc chắn rằng senpai đã thực sự đánh kouhai của họ.

Bầu không khí bao trùm Orbis Class chắc chắn còn kỳ lạ hơn khi tôi thực sự đến ký túc xá của họ.

Mặc dù tôi hoàn toàn là người ngoài cuộc, nhưng tôi cảm thấy ngột ngạt trước nỗi sợ hãi và áp lực mà những người đó cảm thấy.

Khi cuộc chiến sắp bắt đầu, sinh viên năm tư đã dẫn ba anh em ngốc đến rìa của phòng huấn luyện.

Đương nhiên, không gian xung quanh Lilka Aaron và tôi hoàn toàn trống rỗng.

Đó không phải là một trận đấu tập, đó là một cuộc chiến. Tôi không có ý định có khán giả xung quanh, nhưng cũng không hoàn toàn bất ngờ.

Senpai lên tiếng.

“Tuyên bố đầu hàng hoặc mất khả năng chiến đấu.”

“Hãy coi đây là những điều kiện thua cuộc.”

“Chúng ta không chỉ nhìn vào kỹ năng mà còn cả sự gan góc của họ nữa.”

“Vậy thì, Reinhardt, Royal Class A-11 Năm nhất và Lilka Aaron, A-5 của Orbis Class... Đợi đã, đây là một cuộc chiến, phải không? Ồ, vậy thì chúng ta bắt đầu thôi.”

Thoạt nhìn, chúng giống như những lời bình thường được nói trước một trận đấu tay đôi, nhưng tôi có thể thấy tất cả sinh viên Orbis Class đều nao núng trước chúng.

Làm việc chăm chỉ và kiên trì.

Đó là những đức tính quan trọng nhất đối với các sinh viên của Orbis Class.

Những điều kiện thua cuộc đó, một Tuyên bố đầu hàng hoặc mất khả năng, chỉ có một ý nghĩa:

'Nếu họ đầu hàng, một điều gì đó khủng khiếp hơn nhiều sẽ chờ đợi họ sau đó.'

Ngay cả khi họ nghĩ rằng họ sẽ không thể giành chiến thắng, họ buộc phải chiến đấu cho đến khi bất lực.

Tôi có thể thấy sự quyết tâm mạnh mẽ đang cháy trong mắt Lilka Aaron cũng như nỗi sợ hãi tương ứng với nó.

'Tôi không thể thua.'

'Tôi không thể thua. Tôi không thể thua. Tôi không thể thua.'

'Tôi không thể thua.'

Có vẻ như Lilka liên tục lặp lại điều đó với chính mình.

Đó thực sự là kẻ đã bắt nạt Erich de Lafaeri? Cô bé đó giống như một con mèo dựng đứng bộ lông, móng vuốt giơ ra và đôi mắt lấp lánh, nhưng dường như cô ấy không thực sự nhìn tôi vì cô ấy quá tập trung vào những gì sẽ xảy ra sau thất bại của mình.

Nó thật đáng thương.

Tôi có thể thua hoặc thắng.

Có khả năng tôi có thể thua hoặc tôi có thể thắng, nhưng tôi không thực sự quan tâm đến kết quả. Nếu tôi thua, tôi sẽ phải làm việc chăm chỉ hơn một chút, và nếu tôi thắng, tôi chỉ cần cảnh giác.

Tuy nhiên, nếu một người nghĩ rằng sẽ có “Sau” nếu một người thua cuộc, thì mọi người sẽ trên bờ vực sụp đổ ngay cả trước khi trận chiến bắt đầu.

Chúng tôi thậm chí còn chưa chiến đấu, nhưng cô ấy đã bị đánh bại một nửa.

Phương pháp đó sẽ khiến một người tuyệt vọng, nhưng liệu đó có phải là cách đúng đắn để giúp ai đó trưởng thành?

Lilka đó có biết về tôi không?

Lilka có lẽ đã biết.

Adler Belkin đã bị tôi đánh bại hoàn toàn bằng [sức mạnh siêu nhiên] của mình. Orbis Class hơi

khác một chút so với Royal Class. Hai điểm khác biệt đó là bầu không khí giữa senpai và kouhai và bầu không khí bên trong mỗi lớp học.

Tuy nhiên, không phải mọi thứ đều tồi tệ về tất cả những điều đó.

Những kẻ đó đã trải qua quá trình huấn luyện nghiêm ngặt và sống theo những quy tắc nghiêm ngặt.

Hầu hết thời gian, sinh viên sẽ trở nên rất thân thiết trong những điều kiện như vậy.

Những người đó có một cảm giác rất mạnh mẽ về tình bạn thân thiết giữa họ. Họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc—đối mặt với những luật lệ khắc nghiệt đó và cuộc sống khó khăn hàng ngày của họ.

Vì vậy, họ chắc chắn đã chia sẻ thông tin nội bộ về các sinh viên Royal Class, những người mà họ chỉ định là đối thủ của mình.

Lẽ ra cô ấy đã phải nghe thông tin về tôi rồi. Đó là lý do tại sao Lilka Aaron nhìn tôi khá lo lắng mặc dù tôi là Số 11, kém Số 9, Erich hai bậc.

"Này, cậu thực sự mạnh đến mức nào?"

Cấp độ kỹ năng thực sự của tôi trong Royal Class là gì?

Tôi đã nói với Adler Belkin rằng tôi là người yếu nhất. Tất nhiên, đó không thực sự là trường hợp

đó. Trong số những tài năng chiến đấu của Royal Class, tôi sẽ được xếp hạng như thế nào?

Ngay cả khi tôi sử dụng [sức mạnh siêu nhiên] của mình, bốn người này vẫn có lợi thế rõ ràng hơn tôi:

—Ellen, Cliffman, Bertus, Scarlett.

Mặc dù tôi chưa bao giờ đo kiếm với Bertus trước đây, nhưng chỉ cần nhìn vào anh ta là tôi biết ngay. Mặc dù có thể nói rằng chúng tôi sẽ hòa, nhưng tôi có lợi thế hơn Ludwig một chút.

Đối thủ của tôi, A-5, Lilka Aaron.

"Tương tự như cô."

Trong hai lớp đặc biệt, cả tôi và Lilka đều xếp thứ năm. (*Thuc: Lilka là A-5, còn Reinhardt là mạnh thứ 5 sau Ellen, Cliffman, Bertus, Scarlett*)

Nó sẽ tiết lộ ai trong số hạng năm của cả hai Lớp đặc biệt thực sự mạnh hơn, ngay tại đó và sau đó. Tất nhiên, tôi chỉ loại trừ Delphine và Erich khỏi năm người mà tôi đã đề cập ở trên. Vì Delphine có một tài năng liên quan đến bắn cung, nên cô ấy không còn nghi ngờ gì nữa. Cuối cùng, chỉ có Erich và Ludwig trong số những tài năng chiến đấu là kém hơn tôi.

Tôi chỉ đứng thứ ba từ dưới lên, nên gọi tôi là "Kẻ yếu nhất" cũng không sai.

Tôi thua hay thắng không quan trọng.

Tuy nhiên, tôi không có lý do gì để cố tình thua.
Nghe những lời đó, Lilka Aaron từ từ bước tới và sau đó lao về phía tôi trong một cú nhảy như một cơn lốc.

*Bang!

“Kurk!”

Với tốc độ khủng khiếp và cú xoay mạnh mẽ, Lilka đá ra ngoài, đập vào cánh tay trên của tôi.

Thật đáng ngạc nhiên là cô ấy có thể tung ra một cú đá vòng tròn sắc bén như vậy ở một góc đủ dốc để đánh vào đầu tôi trong khi cô ấy còn rất nhỏ.

Điều đáng ngạc nhiên hơn là sức mạnh hủy diệt ẩn chứa trong cú đá đó.

Tôi theo bản năng cảm thấy điều đó ngay khi tôi bị đánh.

—Cô gái đó...

Lilka không chuyên về kiếm thuật mà chuyên về cận chiến.

Cánh tay đỡ cú đá của cô vẫn còn ngứa ran.

Nó khiến tôi tự hỏi làm sao có thể có nhiều sức mạnh đến vậy từ một cơ thể nhỏ bé như vậy, nhưng tôi đã thấy Ellen, người đã thách thức mọi định luật vật lý về mặt đó.

Có lẽ là vì một lý do tương tự.

Lilka tung ra một cú đá tròn và nhanh chóng bước ra xa và nói rộng khoảng cách giữa chúng tôi. Những chuyển động đó thậm chí còn tuyệt vời hơn, có lẽ vì khung hình nhỏ bé của cô ấy.

Có vẻ như Lilka đã đánh giá được sức mạnh của tôi sau khi đánh tôi một cú.

Tăng cường thể chất cho bản thân không chỉ có nghĩa là tôi sẽ tăng cường [Sức mạnh thể chất] của mình. Tôi cũng đã có thể “làm cứng” cơ thể mình ở một mức độ nhất định.

Đáng lẽ nó phải có cảm giác như đá vào một tảng đá. Tuy nhiên, cô ấy vẫn cẩn thận kiểm tra chuyển động của tôi để xem liệu tôi có thực sự có thể đối phó với cú đá của cô ấy không.

Có vẻ như cô ấy chuyên về chiến đấu cá nhân hơn, không phải kiếm thuật. Đó là do động tác chân, động tác và cú đá vòng của Lilka bay về phía tôi mà tôi hoàn toàn không thể tránh được.

Tuy nhiên, Erich đã gặp cô ấy trong một lớp học kiếm thuật và hoàn toàn bị đánh bằng kiếm.

Một lần nữa...

Lilka Aaron bước nhẹ đến chỗ tôi.

Cô ấy nhỏ con, nhưng rất nhanh nhẹn.

*Pàang!

Tuy nhiên, các cuộc tấn công của cô là vô cùng nặng nề.

Tôi đưa tay ra trong khi để một cú đá thấp bay vào đùi mình, nhưng cô ấy chỉ đơn giản xoay vai để tránh tôi và tránh xa tôi.

Cận chiến không phải là sở trường của tôi.

Đã quá muộn để yêu cầu một thanh kiếm luyện tập. Trước hết, đó không phải là một trận đấu hay gì đó.

Chúng tôi sẽ chỉ nhắm vào cổ nhau bằng những thanh kiếm đã được huấn luyện và thế là xong. Đó không phải là kiểu chiến đấu đó.

Cuối cùng, một trong hai chúng tôi phải đầu hàng hoặc không thể chiến đấu được nữa để thua trận không chiến đó. Nếu tôi có một thanh kiếm luyện tập trong tay, tôi sẽ phải hạ gục cô ấy bằng nó hoặc thứ gì đó tương tự.

Và ở cấp độ của tôi, nếu tôi không làm đúng, tôi có thể sẽ giết cô ấy.

Tôi không thực sự thành thạo trong cận chiến, nhưng tôi có [sức mạnh siêu nhiên] của mình.

Tuy nhiên, cô ấy rất giỏi về nó.

Lilka Aaron tiếp cận tôi rất cẩn thận và dường như đã áp dụng chiến lược đánh rồi bỏ chạy, đánh tôi rồi lại giữ khoảng cách. Có một sự khác biệt rất lớn về trọng lượng giữa chúng tôi, vì vậy nếu cô ấy thực sự đánh trúng dù chỉ một lần, cô ấy có thể ngã.

Lilka không coi thường tôi chỉ vì cô ấy biết rằng tôi là một người sử dụng [sức mạnh siêu nhiên].

Phong cách tấn công chính của cô ấy là đá.

Lý do cho điều đó dường như không phải vì cô ấy thành thạo việc đó, mà bởi vì nó giúp thu hẹp khoảng cách giữa chúng tôi.

Nếu con nhỏ đó xông vào đấm tôi, nó sẽ lọt vào tầm với của tôi.

Vì vậy, cô ấy chắc chắn không còn lựa chọn nào khác ngoài việc áp dụng chiến lược đánh và chạy tập trung vào đá.

“Hap!”

*Bang!

Cô ấy lao vào tôi và đá thẳng vào đùi tôi, nên tôi lùi lại vài bước.

Không dừng lại ở đó, khi thấy tôi bị đẩy lùi, cô ấy dần dần theo sau tôi, liên kết những cú đá thấp và đá cao. Tôi lùi lại một cách bình tĩnh và từ từ.

Tôi không nên cho rằng Lilka chỉ có thể đá và không có gì khác. Đó không phải là một cuộc chiến được bảo vệ bởi các quy tắc. Nếu cô ấy đang giả vờ rằng đá là phương tiện tấn công duy nhất của Lilka và nắm lấy cánh tay của tôi, cô ấy có thể bất ngờ vật lộn với tôi. Nó sẽ kết thúc sau đó, không có vấn đề gì.

Nếu Lilka có kỹ năng cận chiến, cô ấy sẽ không chỉ học cách đá.

Cô ấy chắc chắn sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc học cách khuất phục hiệu quả một đối thủ có trọng lượng chênh lệch quá lớn do kích thước của mình.

Đương nhiên là cô ấy thành thạo vật lộn, bao gồm cả khuất phục.

Lilka chỉ bình tĩnh nhưng nhanh chóng đẩy tôi trở lại. Trong khi cô ấy thực hiện những cú đá cao, đá thấp và đá trực diện dường như đẩy tôi ra xa, tôi từ từ lùi lại trước khi cuối cùng bị đánh vào bụng. Nó nặng đến nỗi gần như ném tôi xuống sàn.

*Rầm!

“Kurk!”

Trọng lượng đằng sau nó nặng kinh khủng vì cô ấy đã văng ra khi lao vào tôi. Tư thế của tôi hơi run. Đó là lúc mắt cô sáng lên.

Một khe hở nhỏ...

Khi tôi không kịp phản ứng và lùi lại, cô ấy nhanh chóng lao vào tôi, tung người lên bằng chân trái. Nó hoàn toàn lố bịch.

Nó được yêu thích...

Cảm giác như tôi đang bị dính combo trong một trò chơi đối kháng, phải không?

Dù sao đi nữa, cơ thể của cô gái đã đẩy tôi vào chân tường đang xoay tròn giữa không trung.

Một cú đá với một lực quay mạnh đằng sau nó...

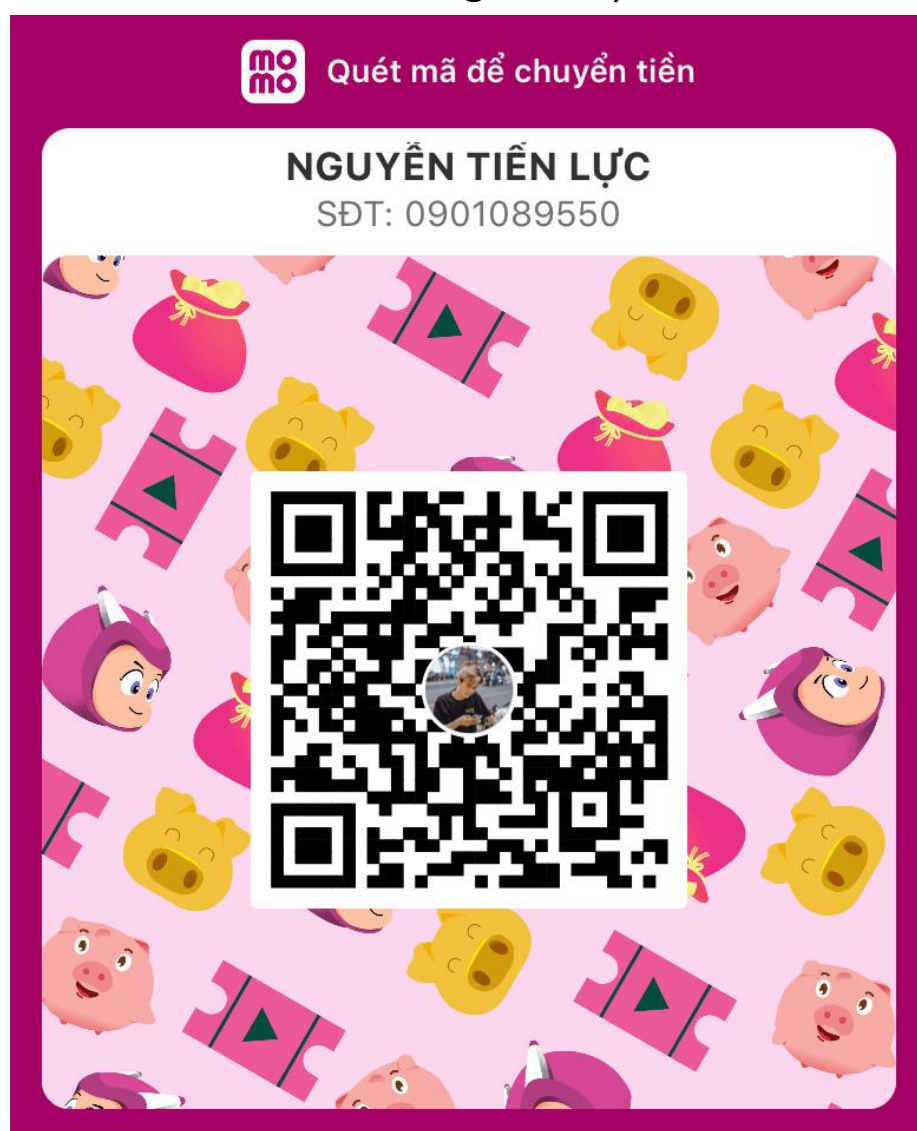
“Hap!”

*Paaaaang!

“Kurg.”

Đánh vào sau cánh tay phải của tôi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading